

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

Dubium 32. An pœna verborum iusta & toleranda inter regulares.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

neat, qui quotidie in Ministerio Ecclesiastico cogitur permanere. Quod in particulari & specificè de Episcopis intelligendum dicit August, in c. legi. eod.

2 Secundò verò idem probatur ex cap. si quis jam translatus. 21. q. 2. Vbi Concilium Calcedon. decernit, ut qui de una Ecclesia transfertur ad aliam, nihil amplius commune habeat cum priori, & ait ibi Gloss. Concil. loqui contra quosdam, qui cum translari erant ad alias Ecclesias, volebant tamen adhuc præfidere in priori, & in ea jurisdictionem exercere, at quando Prælatus regularis assumitur ad Episcopatum, fit vera & propriè dicta translatio, ergo &c.

3 Demum tertio idem probatur per clem. si dignitatem. §. plures de præb. ubi acceptans secundam dignitatem statim privatur priori, quam habuit, & hoc tam absolutè, ut solus consensus in illam secundam sufficiat, ut ex pluribus docet Mascard. 10. 1. de probat. concl. 133. Atqui non potest amitti prior dignitas, nisi simul amittatur jurisdictio ei annexa, ergo sicut vi huius dispositionis Prælatus regularis factus Episcopus amittit suam dignitatem regularem, ita & omnem jurisdictionem in Regulares, & in Monasterium suum.

4 Nec juvat, quòd per dispensationem Apostolicam permittatur utrumque retinere, quia non permittitur retinere beneficium regulare, Abbatiam vel Prioratum, nisi ad effectum percipiendi redditus, & sit de Abbate vel Priore titulari Commendatarius, quia sicut nemo potest simul habere duas Uxores, sic neque duo beneficia in titulum, & maxime ea, quæ habent annexam curam animarum, in quibus spirituale matrimonium celebratur, unde quia talis supponitur accipere Episcopatum in titulum,

relinquitur, quòd si retinet Abbatiam vel Prioratum non retinet nihil in commendam, & ex Abbate vel Priore titulari, fieri commendatarius, & quod jurisdictionis est annexa titulo, non tamen dicitur, ideo per amissionem tituli in Monasterio amittit in eo jurisdictionem, & nullum jus amplius habet, nisi percipiendos fructus suæ mensæ, quam Commendatarius, & Commendatarius.

D V B. XXXII.

An pena verberum iusta & toleranda inter Regulares?

Ad c. 23. de Præl. jurid. §. 1.

S U M M A R I U M

- 1 Pœna verberum usus inter Regulares.
- 2 Qui reprobatur.
- 3 Romanum Civem illicitum fuit flagellare.
- 4 Et hanc penam Paulus decrevit.
- 5 Angeli non apparent nisi vestiti.
- 6 S. Ammonius horruit nudare pedes.
- 7 Femina debent velare caput.
- 8 Quorundam Martyrum corpora amittuntur Deus.
- 9 Et Adæ fecit tunicam pelliceam.
- 10 Iure Canonico prohibitum aliquem flagellare.
- 11 Scandala oriuntur ex hoc pena generata.
- 12 In quo aliquid iniustitiae involvitur.
- 13 Respondetur rationibus in oppositum & seq.

PRO parte affirmativa faciunt nulli canones, in quibus propter delictis certo Personarum generata pena irrogatur, ut in Capitulo d. 35. capitulo quis nos 23. quest. 4. cap.

et Abbatis...
 Priore...
 non...
 viri...
 habet...
 & Con...

JESU in ſuo corpore portare gaudebat,
 nimio pudicitia & caſtitaſis zelo ſuc-
 ceſſus ſui quaſi oblivifcitur & pati de-
 trectat, quo nos intelligamus, non ſatis
 eſſe pati, & vitia corrigere, ſed in paenis
 eſſe diſcrimen, & in modo patiendi pu-
 dori eſſe parcendum; & ab his, quae natu-
 rae jura convellunt abſtinendum.

4 Angelicum ſtatum vitamque Angeli-
 cam profitentur Religioſi, qui vocantur
 à Patribus Angeli, ut eorum Praelati
 Archangeli. Et mores igitur imiten-
 tur Angelicos necelle eſt. Sed quos?
 Certè quales habeant Angeli mores, aut
 quomodo inter ſe converſentur, igno-
 ramus. Unum tamen ſcimus, & com-
 pertum habemus, quòd cum frequen-
 ter apparuiſſe legantur, nunquam tamen
 nudi viſi ſunt, ſed ſemper veſtiti, & non
 taliter, qualiter, ſed veſte talari, quo nos
 modeſtiam doceant, & pudicitia ſtudiū
 noſtris animis generent.

5 S. Ammonius, ut habetur in vita ſan-
 cti Antoni, cum (etiam ſine arbitro)
 rivum quemdam tranſiturus, pedes nu-
 dare horreret, ſubito ad alteram ripam
 Miniſterio Angelico tranſfertur. Et
 non horrebis nudare alteri, non dico
 pedes, ſed tergum, ſed pectus, & fortè in-
 feriora? Et hoc fratri? Et hoc in pub-
 lico & in conſpectu totius Conventus.

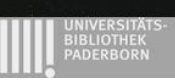
6 Etiam ipſam faciem jubet Apoſtolus
 mulieres velare propter Angelos. At
 propter eodem Angelos, an non noſtris
 fratribus ſuarum veſtium operimen-
 tum relinquemus; & hoc partium longè
 diverſarum, & longè verendarum à
 facie.

7 Quid memorem Beatas Agnetem, Pe-
 lagiam, Mariam Aegyptiacam, aliasque
 ſimiles, quas proprijs crinibus ſubito
 excrescentibus, veſtivit Deus, aut in-
 ſolitolumine circumfulſit, ne cum ve-

V v ſtibus

KXII.
 & ſola
 res?
 arid.
 I U M
 regulares.
 ſui flagellari.
 eſt.
 veſtiti.
 de pedes.
 ora miramur.
 am.
 aliquid
 ene genit
 ſuavit
 oppoſitum
 faciunt
 us pro
 a genit
 ſulo an
 ſt. 4. cap.

REGIA
 LARVINA
 INTARIA
 REGILAS
 LLARUS
 POLICE
 III

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

stibus orbæ forent, nudæ sibi vel alijs apparerent. Etiam insensibilia, & mortua Martyrum cadavera, nive repentina cæli tegere dignati sunt aliquando, ut ejusmodi extraordinario operimento nobis beatæ animæ, talia corpora inhabitantes olim professæ fuerant.

8 Quod si neque pudicitie studium, neque Sanctorum exempla, neque Romanorum & Gentilium leges sint sufficientis efficacie ad probrosum hoc pænæ genus abrogandum in claustris, en jam dudum sublatum & abrogatum antiquis Patrum & Conciliorum Sanctionibus ostendo. Nam ut videre est in *neminem. d. 45. Concilium Romanum* statuit, ut *neminem quisquam Clericum peccantem cæde attingat, non Præbyter, non Diaconus, non Episcopus, Clericum vel Servitorem Ecclesie, ad cædem adducat, sed si ita causa exegerit Clerici, triduo privetur honore.* Et in *cap. Episcopum. eod.* Prælati qui verberibus timere quærit, præcipitur ab officio deijci. Nimirum quia *Passores facti sumus, non Percussores. cap. quid autem. eod.* Unde S. Leo in *cap. licet eod.* *Quamvis nonnunquam accidant in Personis Sacerdotalibus, quæ sunt reprehendenda, plus tamen agere debet benevolentia, quam severitas, plus cohortatio quam comminatio, plus charitas, quam potestas.* Et in *cap. cum beatus. eod.* Monentur Superiores, ut suos inferiores verbis non verberibus corrigant. Quorum jurium, aliorumque similium autoritate moti olim Patres, & Abbates nostri Ordinis sancti Benedicti Anno 819. seu ut alij volunt 817. congregati sub Ludovico Pio VI. Id. Julij apud Aquifig. statuerunt inter diversa alia pro bono Ordinis: *ut Fratres nudi coram Fratrum obtutibus, pro quacunque*

culpa non flagellentur. Ut videre est in 1. ad capit. Lud. Imper. tit. 14. De quibus tuto, alijsque conjunctim editis Synodo testantur Leo Holt. & Diac. in suo Chron. Cassin. (a) In fuisse æstimatione, quæ ipsa Regula sancti Benedicti & eadem Religione vata. Et sic cum prædicti Abbates præsentaverint universum Ordinem utpote ad modum Concilij, & generalis congregati, annuente probante Sum. Pontifice, & verso Ordine statuta illa edicuntur inquitur, quod per illud (de obiecto pra) usus verberum fuit in illo 7 quatus, & jam est illicitus, & ita in tenet Lopez. in pract. crim. 137. (b) Legend

Mitto scandala, rixas, detestabiles, odia occulta, vindictas que Personarum separationes, ac cenda, quæ ex hoc pænæ sciuntur aliquando provenisse, ordinariè proveniunt, mitto, quod admodum difficile est, ut non excedatur, dum naturalis exardescit Prælati, in flammam feratur, ac tandem sanguini & infuescens, evadit in parvum cem, nemo enim negabit, quin modo sævitiam redoleat hoc aversionis genus, unde & videmus latos prudentiores, & magis ab eo abstinere.

Ut interim non taceam, in iustitiæ in eodem reperiit. Juris prohibent duplici pænâ, quem quod tamen hæc contingit, quæ

(a) Lib. 1. c. 14.

(b) In Congr. Cassin. hujus pænæ nullus in Helvetica verò fuit per constitucione sè prohibita.

est pœna major ipsis verberibus, & gulari, non semper fumuntur tam stricte, ut significant hoc solum pœnæ genus, de quo nos loquimur, ut patet ex sacra Scriptura & Lexico.

Ad praxim verò quæ allegatur. Resp. 13 omittendam & corrigendam esse ob rationes allegatas, nam ut ait Poeta. Temporibus leges, sapiens sine crimine mutat. Quòd si in contrarium quis obstinatus insisterit, R. peccari in modo, & si tandem ad hoc pœnæ genus deveniendum est, debet ipse reus in seipsum animadvertere, debent claudi fenestræ, uno verbo debet sic procedi, ut vitia corrigantur, & pudicitia, plusquam Angelica, ad quam obligamur, non violeatur, ne dum fortè unum peccatorem emendare satagimus, plures alios faciamus.

Ad auctoritatem autem Petri Dam. 14 & Anselm. R. non posse ex eorum Epistolis aliud colligi, nisi singularem eorum humilitatem & affectum seu devotionem erga hoc penitentiam, & mortificationis genus, non verò posse inde dogma universale stabiliri. Fuere quidam olim Hæretici dicti flagellantes, qui disciplinas ejusmodi Martyrio præferbant, ut refert Bernard. de Luxemb. in cat. hæres. Annum ideo & nos præferemus? Multi Prælati parum humiles, multi Religiosi parum humiles. Quid ergo futurum erit? Num aliæ pœnæ superent, & alij modi corrigendi delinquentes? Quis suadebit istum, cujus eventus est ad eòd dubius.

est pœna major ipsis verberibus, & gulari, non semper fumuntur tam stricte, ut significant hoc solum pœnæ genus, de quo nos loquimur, ut patet ex sacra Scriptura & Lexico.

Ad praxim verò quæ allegatur. Resp. 13 omittendam & corrigendam esse ob rationes allegatas, nam ut ait Poeta. Temporibus leges, sapiens sine crimine mutat. Quòd si in contrarium quis obstinatus insisterit, R. peccari in modo, & si tandem ad hoc pœnæ genus deveniendum est, debet ipse reus in seipsum animadvertere, debent claudi fenestræ, uno verbo debet sic procedi, ut vitia corrigantur, & pudicitia, plusquam Angelica, ad quam obligamur, non violeatur, ne dum fortè unum peccatorem emendare satagimus, plures alios faciamus.

Ad auctoritatem autem Petri Dam. 14 & Anselm. R. non posse ex eorum Epistolis aliud colligi, nisi singularem eorum humilitatem & affectum seu devotionem erga hoc penitentiam, & mortificationis genus, non verò posse inde dogma universale stabiliri. Fuere quidam olim Hæretici dicti flagellantes, qui disciplinas ejusmodi Martyrio præferbant, ut refert Bernard. de Luxemb. in cat. hæres. Annum ideo & nos præferemus? Multi Prælati parum humiles, multi Religiosi parum humiles. Quid ergo futurum erit? Num aliæ pœnæ superent, & alij modi corrigendi delinquentes? Quis suadebit istum, cujus eventus est ad eòd dubius.

Quin potius & ipse compariatur, & in tali verecundiæ studio suffragetur, sicut eis tunicas pelliceas, ut melius, una parte corporis sed ipso toto corpore tegerentur. Quòd si non vult Deus hominem nudum sibi adstantem, in jus vocatum sustinuit, sine verberibus dicere, quis sustineat fratrem nudum, prætextu correctionis coram aliis nudari, angariari, & cædi? Quis habet oculos minus pudicos, quam par esset aut plus participat de genere, quam de differentia, quia sola pudicitia animantia sunt, quæ non morerentur pudore aut verecundia.

Me me movent allegata in contrarium, quantum ad canones & Regulas Religiosorum, non immerito possent dici, fuisse illis derogatum per posteriora jura. Quibus addo, quòd in constitutionibus flagellare, verberare, vincire corporali subijcere, vel disciplinari, & aliæ similes, quibus utuntur antiqui canones, & antiquæ re-

